

รายวิชา ภาษาไทย

รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

เรื่อง แจกแจงข้อมูล (๓)

ครูผู้สอน ครูฟาริเดาะห์ เบญญากาจ

ครูรุ่งพิรุณ เชื้อนรอบ

แจกแจงข้อมูล (๓)

กิจกรรม

ทบทวนความรู้
ข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็น

ทบทวนความรู้

ข้อเท็จจริง คือ

ข้อเท็จจริง คือ

**ข้อเท็จจริงที่เป็นความจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ
รอบตัวมนุษย์**

ข้อเท็จจริง คือ

ข้อเท็จจริงเป็นการรับรู้เกี่ยวกับสภาพตาม
ธรรมชาติที่เกิดแก่ร่างกายของมนุษย์

ข้อเท็จจริง คือ

ข้อเท็จจริงที่มักไม่ปรากฏแปรเปลี่ยน
เป็นอย่างอื่น อย่างน้อยก็ในช่วงระยะเวลาหนึ่ง

ข้อเท็จจริง คือ

ข้อเท็จจริงที่อาจไม่เป็นจริงไปตลอดกาล
หากปัจจัยเปลี่ยนแปลง ตัวแปรเปลี่ยนแปลง
ข้อเท็จจริงก็จะเปลี่ยนแปลงไป

ข้อเท็จจริง คือ

ข้อเท็จจริงที่สะท้อนถึงสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น
ดำรงอยู่ และเชื่อมสูญญไปได้เอง โดยที่ไม่ต้องมี
มนุษย์เข้าไปเกี่ยวข้อง

ทบทวนความรู้

ข้อคิดเห็น คือ

ข้อคิดเห็น คือ

ข้อคิดเห็นหรือความคิดเห็นเป็นผลจากกระบวนการทำงานของสมองมนุษย์ที่รู้สึกหรือคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่รับรู้ได้อย่างไร เช่น รู้สึกพอใจ ชอบ ชิงชัง เบื่อ คล้อยตาม ไม่เห็นด้วย ฯลฯ

คำที่บ่งชี้ว่าเป็นความรู้สึกรหรือความคิดเห็น

คิดว่า

น่าจะ

ควร

คงจะ

มีความเห็นว่า

สันนิษฐานว่า

กิจกรรม

ยกตัวอย่าง

ข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็น

รูปแบบกิจกรรม

ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มร่วมกันยกตัวอย่าง
ข้อความหรือประโยคที่เป็น

ข้อเท็จจริง

๑ ประโยค

ข้อคิดเห็น

๑ ประโยค

กิจกรรม

ยกตัวอย่าง

ข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็น

กิจกรรม

นำเสนอตัวอย่าง
ข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็น

กิจกรรม

ใบงาน

เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย

รูปแบบกิจกรรม

๑. ให้นักเรียนจับคู่ ๒ คน
๒. ให้นักเรียนแต่ละคู่ร่วมกันทำใบงานเรื่อง วันที่ผมตื่นสาย
๓. โดยให้นักเรียนจำแนกข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากบทอ่าน (วันที่ผมตื่นสาย)

ใบงาน เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สะท้อนสารผ่านวินิจฉัย
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนจำแนกข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากบทอ่าน (เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย)

ข้อเท็จจริง	ข้อคิดเห็น

ชื่อ - สกุล ชั้น..... เลขที่.....

ใบงาน

เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

ใบงาน เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สะท้อนสารผ่านวินิจฉัย
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนจำแนกข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากบทอ่านที่กำหนดให้

วันที่ผมตื่นสาย

วันนี้ผมตื่นขึ้นยามสาย แต่เป็นวันที่ผมไม่ได้สาย เพราะไม่มีกิจอะไรที่ต้องรีบเร่งกระทำเหมือนเช่นทุกวัน ผมมีวันหยุดยาว ๓ วัน วันนี้เป็นวันหยุดแรก เพื่อน ๆ ที่ทำงานชวนผมไปเที่ยวทะเล แต่ผมปฏิเสธ เพราะผมไม่อยากพลาดเวลาในวันหยุดที่แสนจะหายากของผมไปกับการแข่งขันคนอื่น แย่งคนอื่นเที่ยว จึงเลือกที่จะใช้วันหยุดทั้ง ๓ วันพักผ่อนอยู่กับบ้าน ตั้งใจไว้ว่า ๓ วันนี้ จะอ่านนวนิยายที่ซื้อไว้ตั้งแต่ปีที่แล้ว และเพิ่งอ่านไปได้เพียง ๑ กว่หน้าให้จบเล่มแล้วก็จัดสวนรก ๆ ให้มันดูดีขึ้น

อาหารมื้อแรกของผมวันนี้เป็นข้าวต้มเหมือนอย่างเคย แต่ที่พิเศษกว่าทุกวันคือผมไม่ต้องรีบร้อนกิน และได้ย้ายจากครัวมากินที่โต๊ะกินในสวน ผมมีเวลาเหลือเฟือให้ค่อย ๆ สัมผัสรสชาติของอาหารฝีมือแม่ผมคงที่ แต่วันนี้ผมกลับรู้สึกว่าข้าวต้มอร่อยเหลือเกิน ผมใช้เวลา ๒๐ นาทีจึงจะกินข้าวต้มหมดถ้วย ใช้เวลามากเป็น ๔ เท่าของทุกวัน ผมแอบเห็นแม่ยิ้มที่ได้เห็นผมค่อย ๆ บรรจงดกข้าวต้มเข้าปากช้า ๆ วันนี้ผมไม่ต้องคอยเตือนให้ระวังข้าวต้มลวกปากเหมือนเช่นทุกวัน

คนที่ดูจะพอใจมากที่สุดที่เห็นผมวางแผนอยู่กับบ้านคือแม่วันนี้ไม่มีเสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้น ผมปิดเครื่องไปตั้งแต่เมื่อคืนตั้งใจจะให้มันได้พักผ่อนบ้าง หลังจากทำงานกับผมมาอย่างหนัก

นี่ ๆ ดู ก็น่าแปลก วันนี้ผมมีเวลา ๒๔ ชั่วโมงเหมือนทุกวันแต่ดูเหมือนเวลาจะเดินช้าลงทุกวัน ขณะที่ผมรีบเดินทางไปให้ทันนัดลูกค้า รีบกลับบ้านมาให้ทันนัดกินข้าวเย็นกับพ่อแม่และน้องสาว หรืออยู่ติด ๆ ดิน ๆ เพื่อเร่งเขียนรายงานให้เสร็จ ผมภาวนาให้เวลาเดินช้า ๆ มีหลายครั้งที่ผมอธิษฐานให้โลกหยุดหมุน แต่เวลาก็ไม่เคยหยุดนิ่ง ช่างยังผ่านไปตามจังหวะที่คงที่เสมอ เวลาจะเร็วหรือช้าอยู่ที่ใจ เมื่อเรารู้ความสุข เวลาจะผ่านไปเร็ว แต่เวลาจะเดินช้า เมื่อเราต้องคอยอะไรบางอย่าง คอยให้ข้าวสุก คอยให้มะม่วงออกลูก คอยเพื่อนตามที่นัดกันได้ คอยคิวเข้าพบแพทย์ที่โรงพยาบาล

วันที่เราเบียดและใช้ชีวิตให้หมดไปวันหนึ่ง ๆ อย่างไร้คุณค่าเวลาจะผ่านไปช้าเช่นเดียวกัน ผมนึกถึงนกโหยงที่ถูกจองจำอยู่ในคุก และคนป่วยที่ได้นอนอยู่บนเตียง คงจะทรมานอย่างที่สุดเพราะเวลาแต่ละวันของพวกเขาเดินช้ากว่าเวลาของพวกเรามากนัก นี่เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผมไม่ตี ไม่ใช่ชีวิตเหลวไหลไร้สาระ หรือหลงไปกับสิ่งบันเทิงยั่วเหมือนเพื่อนบางคนในวัยเด็ก ซึ่งตอนนี้ก็มีอยู่ถึง ๒ คนยังคอยเวลาให้ผ่านไปช้า ๆ หลังกำแพงสูงที่กั้นเขากับโลกภายนอกและเป็นสาเหตุที่ทำให้ผมเลิกเล่นได้โดยเด็ดขาด เมื่อเห็นเพื่อนสนิทต้องนอนอยู่ในโรงพยาบาลนานเป็นปี เพราะสาเหตุมาแล้วซบ

วันนี้ผมไม่ผูกนาฬิกาที่ข้อมือ และตั้งใจจะไม่มองนาฬิกาที่แขวนบนผนัง คงมีเพียงแม่ที่จจะคอยเป็นนาฬิกาปลุก เตือนให้กินข้าว มือกลางวันและมือเย็น หลังข้าวเช้าผมช่วยพ่อทำความสะอาดโต๊ะหมู่บูชาในห้องพระ เราค่อย ๆ ทำความสะอาด เช็ดทุกขอบทุกสายของโต๊ะงานที่นำจะเสร็จช้า ๆ กลับเสร็จในเวลารวดเร็วจนได้ลงมาช่วยแม่ซักผ้าเสร็จแล้วก็นำอ่านนวนิยายที่อ่านค้างไว้ นวนิยายที่ผมอ่านเป็นเรื่องแนววิทยาศาสตร์ที่คนสามารถเดินทางย้อนกลับไปได้ดีและเดินทางไปสู่อนาคตด้วยเครื่องเดินทางข้ามมิติเวลา นวนิยายที่ผมอ่านสนุกตื่นเต้นดี ผมไม่มีความรู้วิทยาศาสตร์ที่จะบอกว่าเรื่องในนวนิยายจะมีโอกาสเป็นจริงได้แค่ไหน ตัวผมก็ไม่ใช่นักวิทยาศาสตร์หรือรุ่นคนดี แต่ผมสามารถมองเห็นอดีตของตนเองและคนที่ผมรักที่ผมผูกพันได้ผ่านรูปถ่ายที่ผมบันทึกไว้

ผมเป็นคนชอบถ่ายรูป ผมคิดว่ามันเป็นวิธีบันทึกอดีตที่สะดวกที่สุด รูปถ่ายทำให้เรามองเห็นอดีตได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาอำนาจวิเศษใด ๆ ผมได้บันทึกภาพสมาชิกทุกคนในบ้านไว้หมด ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่พี่น้องสาวหรือแม้แต่เจ้าเหมียว ไม่มีมุมใดในบ้านของผมที่ไม่ได้บันทึก ผมหืออดีตของผมและคนในครอบครัวขึ้นมาดูบ่อย ๆ ทุกครั้งที่ดูรูปในอัลบั้มที่ถ่ายไว้ ผมจะรู้สึกอบอุ่นและมีความสุข เพราะรูปเหล่านั้นเตือนให้ผมระลึกถึง วันเวลาและเหตุการณ์เก่า ๆ ที่ประทับใจและน่าจดจำ

วันนี้ผมตื่นขึ้นยามสาย ผมคงจะสายถ้าเลือกไปเที่ยวทะเลกับเพื่อน ๆ เพราะเขานัดออกเดินทางกันตั้งแต่เช้ามืด แต่ผมไม่ได้สายเพราะผมเลือกพักผ่อนอยู่กับบ้านและอยู่กับครอบครัวที่อบอุ่นในวันหยุดเหมือนเช่นที่ผมกำลังทำอยู่นี้

จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณคดี
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๘๖ - ๑๘๗

ใบงาน

เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

วันนี้ผมตื่นขึ้นมายามสาย แต่เป็นวันที่ผมไม่ได้
สาย เพราะไม่มีกิจอะไรที่ต้องรีบเร่งกระทำเหมือนเช่น
ทุกวัน ผมมีวันหยุดยาว ๓ วัน วันนี้เป็นวันหยุด
วันแรก เพื่อน ๆ ที่ทำงานชวนผมไปเที่ยวทะเล

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

แต่ผมปฏิเสธ เพราะผมไม่อยากผลาญเวลาในวันหยุด
ที่แสนจะหายากของผม ไปกับการแย่งคนอื่นกิน
แย่งคนอื่นเที่ยว จึงเลือกที่จะใช้วันหยุดทั้ง ๓ วัน
พักผ่อนอยู่กับบ้าน ตั้งใจไว้ว่า ๓ วันนี้

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

จะอ่านนวนิยายที่ซื้อไว้ตั้งแต่ปีที่แล้ว และเพิ่งอ่านไป
ได้เพียง ๑๐ กว่าหน้าให้จบเล่ม แล้วก็จัดสวนรก ๆ
ให้น่าดูขึ้น

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

อาหารมื้อแรกของผมวันนี้เป็นข้าวต้มเหมือนนอนอย่าง
เคย แต่ที่พิเศษกว่าทุกวันคือผมไม่ต้องรีบร้อนกิน
และได้ย้ายจากคร่ำมากินที่โต๊ะหินในสวน ผมมีเวลา
เหลือเพื่อให้ค่อย ๆ สัมผัสรสชาติของอาหาร ฝีมือแม่
ผมคงที่

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

แต่วันนี้ผมกลับรู้สึกว่าการข้ามอร่อยเหลือเกิน ผมใช้เวลา ๒๐ นาทีจึงจะกินข้าวต้มหมดถ้วย ใช้เวลามากเป็น ๔ เท่าของทุกวัน ผมแอบเห็นแม่ยิ้มที่ได้เห็นผมค่อย ๆ บรรจงตักข้าวต้มเข้าปากช้า ๆ

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

วันนี้แม่ไม่ต้องคอยเตือนให้ระวังข้าวต้มลวกปาก
เหมือนเช่นทุกวัน

คนที่ดูจะพอใจมากที่สุดที่เห็นผมวางแผนอยู่กับ
บ้านคือแม่ วันนี้ไม่มีเสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้น

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

ผมปิดเครื่องไปตั้งแต่เมื่อคืน ตั้งใจจะให้มันได้
พักผ่อนบ้าง หลังจากที่เราร่วมงานกับผมมาอย่างหนัก
นึ้ก ๆ ดู ก็น่าแปลก วันนี้ผมมีเวลา ๒๔ ชั่วโมง
เหมือนทุกวันแต่ดูเหมือนเวลาจะเดินช้าลงทุกวัน

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

ขณะที่ผมรีบเดินทางไปให้ทันนัดลูกค้า รีบกลับบ้านมา
ให้ทันนัดกินข้าวเย็นกับพ่อแม่และน้องสาว หรืออยู่
ตึก ๆ ดิ้น ๆ เพื่อเร่งเขียนรายงานให้เสร็จ ผมภาวนาให้
เวลาเดินช้า ๆ มีหลายครั้งที่ผมอธิษฐานให้โลกหยุดหมุน
แต่เวลาก็ไม่เคยหยุดนิ่ง

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

ซ้ายยังผ่านไปตามจังหวะที่คงที่เสมอ เวลาจะเร็วหรือช้า
อยู่ที่ใจ เมื่อเรามีความสุข เวลาจะผ่านไปเร็ว แต่เวลา
จะเดินช้า เมื่อเราต้องคอยอะไรบางอย่าง คอยให้
ข้าวสุก คอยให้มะม่วงออกลูก คอยเพื่อนตามที่นั่งกันไว้
คอยคิวเข้าพบแพทย์ที่โรงพยาบาล

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

นี่เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผมไม่ได้อ่านหนังสือ ไม่ใช้ชีวิตเหลวไหล
ไร้สาระ หรือหลงไปกับสิ่งบันเทิงยั่วเย้าเหมือนเพื่อน
บางคนในวัยเด็ก ซึ่งตอนนั้นก็มียุถึง ๒ คน ยังคอยเวลา
ให้ผ่านไปช้า ๆ หลังกำแพงสูงที่กั้นเขากับโลกภายนอก

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

และเป็นสาเหตุที่ทำให้ผมเลิกเหล้าได้โดยเด็ดขาด
เมื่อเห็นเพื่อนสนิท ต้องนอนอยู่ในโรงพยาบาลนาน
เป็นปี เพราะสาเหตุมาแล้วซ้ำ

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

วันนี้ผมไม่ผูกนาฬิกาที่ข้อมือ และตั้งใจจะไม่มองนาฬิกาที่แขวนบนผนัง คงมีเพียงแม่ที่จะคอยเป็นนาฬิกาปลุก เตือนให้กินข้าวมื้อกลางวันและมื้อเย็น

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

หลังข้าวเช้า ผมช่วยพ่อทำความสะอาดโต๊ะหมู่บูชาในห้องพระ เราค่อย ๆ ทำความสะอาด เช็ดทุกขอบทุกปลายของโต๊ะ งานที่น่าจะเสร็จช้ากลับเสร็จในเวลารวดเร็ว จนได้ลงมาช่วยแม่ซักผ้าเสร็จแล้วก็มานั่งอ่านนวนิยายที่อ่านค้างไว้

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

นวนิยายที่ผมอ่านเป็นเรื่องแนววิทยาศาสตร์ที่คน
สามารถเดินทางย้อนกลับไปที่อดีตและเดินทางไปสู่
อนาคตด้วยเครื่องเดินทางข้ามมิติเวลา นวนิยายที่ผม
อ่านสนุกตื่นเต้นดี

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

ผมไม่มีความรู้วิทยาศาสตร์ดีพอที่จะบอกว่าเรื่องใน
นวนิยายจะมีโอกาสเป็นจริงได้แค่ไหน ตัวผมก็ไม่ใช้หมอ
ที่จะหยั่งรู้อนาคต แต่ผมสามารถมองเห็นอดีตของตนเอง
และคนที่ผมรักที่ผมผูกพันได้ผ่านรูปถ่ายที่ผมบันทึกไว้

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

ผมเป็นคนชอบถ่ายรูป ผมคิดว่ามันเป็นวิธีบันทึกอดีต
ที่สะดวกที่สุด รูปถ่ายทำให้เรามองเห็นอดีตได้
โดยไม่ต้องพึ่งพาอำนาจวิเศษใด ๆ ผมได้บันทึกภาพ
สมาชิกทุกคนในบ้านไว้หมด

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่น้องสาว หรือแม่แต่เจ้าเหมียว ไม่มี
มุมใดในบ้านของผมที่ผมไม่ได้บันทึก ผมหยิบอดีตของ
ผมและคนในครอบครัวขึ้นมาดูบ่อย ๆ ทุกครั้งที่ดูรูป
ในอัลบั้มที่ถ่ายไว้

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

ผมจะรู้สึกอบอุ่นและมีความสุข เพราะรูปเหล่านั้น
เตือนให้ผมระลึกถึง วันเวลาและเหตุการณ์เก่า ๆ
ที่ประทับใจและน่าจดจำ

บทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

วันนี้ผมตื่นขึ้นมายามสาย ผมคงจะสายถ้าเลือกไป
เที่ยวทะเลกับเพื่อน ๆ เพราะเขานัดออกเดินทางกัน
ตั้งแต่เช้ามืด แต่ผมไม่สายเพราะผมเลือกพักผ่อนอยู่บ้าน
และอยู่กับครอบครัวที่อบอุ่นในวันหยุด เหมือนเช่นที่
ผมกำลังทำอยู่นี้

ใบงาน เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย
 หน่วยการเรียนรู้ที่ ๒ เรื่อง สะท้อนสารผ่านวินิจฉัย
 รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๒๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๑ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒

คำชี้แจง ให้นักเรียนจำแนกข้อความที่เป็นข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นจากบทอ่านที่กำหนดให้

วันที่ผมตื่นสาย

วันนี้ผมตื่นขึ้นยามสาย แต่เป็นวันที่ผมไม่ได้สาย เพราะไม่มีกิจอะไรที่ต้องรีบเร่งกระทำเหมือนเช่นทุกวัน ผมมีวันหยุดยาว ๓ วัน วันนี้เป็นวันหยุดวันแรก เพื่อน ๆ ที่ทำงานชวนผมไปเที่ยวทะเล แต่ผมปฏิเสธ เพราะผมไม่อยากพลาดเวลาในวันหยุดที่แสนจะหายากของผมไปกับการแย่งคนอื่นกิน แย่งคนอื่นเที่ยว จึงเลือกที่จะใช้วันหยุดทั้ง ๓ วันพักผ่อนอยู่กับบ้าน ตั้งใจไว้ว่า ๓ วันนี้ จะอ่านนวนิยายที่ซื้อไว้ตั้งแต่ปีที่แล้ว และเพิ่งอ่านไปได้เพียง ๑ กว่หน้าให้จบเล่มแล้วก็จัดสวนรก ๆ ให้มันดูดีขึ้น

อาหารมื้อแรกของผมวันนี้เป็นข้าวต้มเหมือนอย่างเคย แต่ที่พิเศษกว่าทุกวันคือผมไม่ต้องรีบร้อนกิน และได้ย้ายจากครัวมากินที่โต๊ะกินในสวน ผมมีเวลาเหลือเฟือให้ค่อย ๆ สัมผัสรสชาติของอาหารฝีมือแม่ผมคงที่ แต่วันนี้ผมกลับรู้สึกว่าข้าวต้มอร่อยเหลือเกิน ผมใช้เวลา ๒๐ นาทีจึงจะกินข้าวต้มหมดถ้วย ใช้เวลามากเป็น ๔ เท่าของทุกวัน ผมแอบเห็นแม่ยิ้มที่ได้เห็นผมค่อย ๆ บรรจงดกข้าวต้มเข้าปากช้า ๆ วันนี้ผมไม่ต้องคอยเตือนให้ระวังข้าวต้มลวกปากเหมือนเช่นทุกวัน

คนที่ดูจะพอใจมากที่สุดที่เห็นผมวางแผนอยู่กับบ้านคือแม่วันนี้ไม่มีเสียงโทรศัพท์มือถือดังขึ้น ผมปิดเครื่องไปตั้งแต่เมื่อคืนตั้งใจจะให้มันได้พักผ่อนบ้าง หลังจากทำงานกับผมมาอย่างหนัก

นี่ ๆ ดู ก็น่าแปลก วันนี้ผมมีเวลา ๒๔ ชั่วโมงเหมือนทุกวันแต่ดูเหมือนเวลาจะเดินช้าลงทุกวัน ขณะที่ผมรีบเดินทางไปให้ทันนัดลูกค้า รีบกลับบ้านมาให้ทันนัดกินข้าวเย็นกับพ่อแม่และน้องสาว หรืออยู่ติด ๆ ดิน ๆ เพื่อเร่งเขียนรายงานให้เสร็จ ผมภาวนาให้เวลาเดินช้า ๆ มีหลายครั้งที่ผมอธิษฐานให้โลกหยุดหมุน แต่เวลาก็ไม่เคยหยุดนิ่ง ช่างยังผ่านไปตามจังหวะที่คงที่เสมอ เวลาจะเร็วหรือช้าอยู่ที่ใจ เมื่อเรารู้ความสุข เวลาจะผ่านไปเร็ว แต่เวลาจะเดินช้า เมื่อเราต้องคอยอะไรบางอย่าง คอยให้ข้าวสุก คอยให้มะม่วงออกลูก คอยเพื่อนตามที่นัดกันได้ คอยคิวเข้าพบแพทย์ที่โรงพยาบาล

วันที่เราเบียดและใช้ชีวิตให้หมดไปวันหนึ่ง ๆ อย่างไร้คุณค่าเวลาจะผ่านไปช้าเช่นเดียวกัน ผมนึกถึงนกโศกที่ถูกจองจำอยู่ในคุก และคนป่วยที่ได้แต่นอนอยู่บนเตียง คงจะทรมานอย่างที่สุดเพราะเวลาแต่ละวันของพวกเขาเดินช้ากว่าเวลาของพวกเรามากนัก นี่เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผมไม่ตี ไม่ใช่ชีวิตเหลวไหลไร้สาระ หรือหลงไปกับสิ่งบันเทิงยัวเหมือนเพื่อนบางคนในวัยเด็ก ซึ่งตอนนี้ก็มีอยู่ถึง ๒ คนยังคอยเวลาให้ผ่านไปช้า ๆ หลังกำแพงสูงที่กั้นเขากับโลกภายนอกและเป็นสาเหตุที่ทำให้ผมเลิกเล่นได้โดยเด็ดขาด เมื่อเห็นเพื่อนสนิทต้องนอนอยู่ในโรงพยาบาลนานเป็นปี เพราะสาเหตุมาแล้วซ้ำ

วันนี้ผมไม่ผูกนาฬิกาที่ข้อมือ และตั้งใจจะไม่มองนาฬิกาที่แขวนบนผนัง คงมีเพียงแม่ที่จจะคอยเป็นนาฬิกาปลุก เตือนให้กินข้าว มือกลางวันและมือเย็น หลังข้าวเข้าผมช่วยพ่อทำความสะอาดโต๊ะหมู่บูชาในห้องพระ เราค่อย ๆ ทำความสะอาด เช็ดทุกขอบทุกสายของโต๊ะงานที่นำจะเสร็จช้า ๆ กลับเสร็จในเวลารวดเร็วจนได้ลงมาช่วยแม่ซักผ้าเสร็จแล้วก็นำอ่านนวนิยายที่อ่านค้างไว้ นวนิยายที่ผมอ่านเป็นเรื่องแนววิทยาศาสตร์ที่คนสามารถเดินทางย้อนกลับไปได้ดีและเดินทางไปสู่อนาคตด้วยเครื่องเดินทางข้ามมิติได้ นวนิยายที่ผมอ่านสนุกตื่นเต้นดี ผมไม่มีความรู้วิทยาศาสตร์ที่จะบอกว่าเรื่องในนวนิยายจะมีโอกาสเป็นจริงได้แค่ไหน ตัวผมก็ไม่ใช่นักวิทยาศาสตร์หรือรุ่นคนดี แต่ผมสามารถมองเห็นอดีตของตนเองและคนที่ผมรักที่ผมผูกพันได้ผ่านรูปถ่ายที่ผมบันทึกไว้

ผมเป็นคนที่ชอบถ่ายรูป ผมคิดว่ามันเป็นวิธีบันทึกอดีตที่สะดวกที่สุด รูปถ่ายทำให้เรามองเห็นอดีตได้ โดยไม่ต้องพึ่งพาอำนาจวิเศษใด ๆ ผมได้บันทึกภาพสมาชิกทุกคนในบ้านไว้หมด ไม่ว่าจะเป็นพ่อแม่พี่น้องสาวหรือแม้แต่เจ้าเหมียว ไม่มีมุมใดในบ้านของผมที่ผมไม่ได้บันทึก ผมหืออดีตของผมและคนในครอบครัวขึ้นมาดูบ่อย ๆ ทุกครั้งที่ดูรูปในอัลบั้มที่ถ่ายไว้ ผมจะรู้สึกอบอุ่นและมีความสุข เพราะรูปเหล่านั้นเตือนให้ผมระลึกถึง วันเวลาและเหตุการณ์เก่า ๆ ที่ประทับใจและน่าจดจำ

วันนี้ผมตื่นขึ้นยามสาย ผมคงจะสายถ้าเลือกไปเที่ยวทะเลกับเพื่อน ๆ เพราะเขานัดออกเดินทางกันตั้งแต่เช้ามืด แต่ผมไม่ได้สายเพราะผมเลือกพักผ่อนอยู่กับบ้านและอยู่กับครอบครัวที่อบอุ่นในวันหยุดเหมือนเช่นที่ผมกำลังทำอยู่นี้

จากหนังสือเรียน รายวิชาพื้นฐาน ภาษาไทย วรรณคดี
 ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒ หน้า ๑๘๖ - ๑๘๗

ใบงาน

เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

กิจกรรม

ใบงาน

เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย

กิจกรรม

นำเสนอ

ข้อเท็จจริง ข้อคิดเห็น

จากบทอ่าน วันที่ผมตื่นสาย

ตรวจความถูกต้อง

ใบงาน

เรื่อง วันที่ผมตื่นสาย

“วันที่ผมตื่นสาย” ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

ผมมีวันหยุดยาว ๓ วัน

วันนี้ผมมีเวลา ๒๔ ชั่วโมง

“วันที่ผมตื่นสาย” ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

อาหารมื้อแรกของผมวันนี้เป็นข้าวต้ม

นิยายที่ผมอ่านเป็นเรื่องแนววิทยาศาสตร์

“วันที่ผมตื่นสาย” ข้อเท็จจริงที่ปรากฏ

ผมใช้เวลา ๒๐ นาที จึงจะกินข้าวต้มหมดถ้วย

หลังข้าวเช้าผมช่วยพ่อทำความสะอาดโต๊ะ

“วันที่ผมตื่นสาย” ข้อคิดเห็นที่ปรากฏ

เวลาจะเร็วหรือช้าอยู่ที่ใจ

เมื่อเรามีความสุข เวลาจะผ่านไปไว

“วันที่ผมตื่นสาย” ข้อคิดเห็นที่ปรากฏ

วันนี้ผมรู้สึกว่าการข้ามรอยเหลืองเกิน

การถ่ายรูปเป็นวิธีบันทึกอดีตที่สะดวกที่สุด

สรุปความรู้

ลักษณะ

ข้อเท็จจริง และ ข้อคิดเห็น

ข้อเท็จจริง

มีความเป็นจริง
มีหลักฐานอ้างอิงพิสูจน์ได้
มีความสมเหตุสมผล

ข้อคิดเห็น

เป็นการแสดงความรู้สึก
เป็นการคาดคะเน
เป็นข้อเสนอแนะ

สรุปความรู้

ข้อเท็จจริงเป็นความจริงเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ รอบตัว
มนุษย์ หรือเป็นความรู้เกี่ยวกับสภาพตามธรรมชาติที่
เกิดแก่ร่างกายของมนุษย์และปรากฏแก่บุคคลทั่วไป

ส่วนข้อคิดเห็นหรือความคิดเห็นนั้นเป็นผลจาก
กระบวนการทำงานของสมองมนุษย์ความรู้ลึกหรือ
ความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ ที่รับรู้

สรุปความรู้

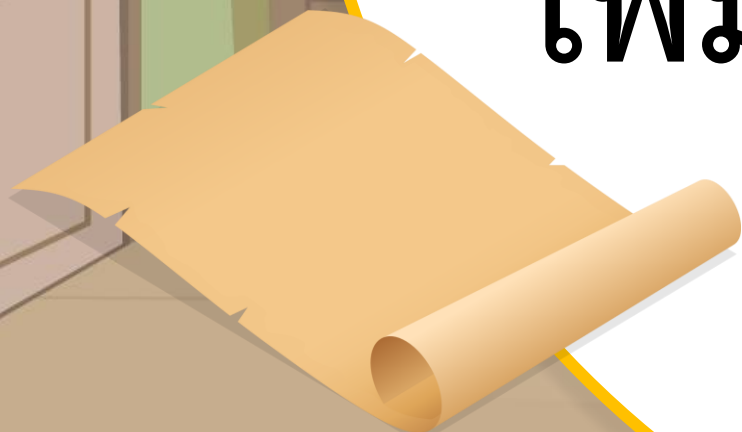
การศึกษาเรื่องข้อเท็จจริงและข้อคิดเห็นให้เกิด
ประสิทธิภาพ นักเรียนต้องสามารถแยกแยะข้อเท็จจริงและ
ข้อคิดเห็นได้

บทเรียนครั้งต่อไป

เรื่อง

เพิ่มพูนพงศาวดาร (๑)

สิ่งที่ต้องเตรียม

๑. หนังสือเรียนรายวิชาพื้นฐานภาษาไทย
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๒
๒. ใบความรู้ เรื่อง ความเป็นมาและความสำคัญ
ของโคลงภาพพระราชพงศาวดาร
๓. ใบงาน เรื่อง ความเป็นมา
ของโคลงภาพพระราชพงศาวดาร

(สามารถดาวน์โหลดได้ที่ www.dltv.ac.th)

